

### Dobitnik

Zoran Milanović izgubio je parlamentarne izbore i otišao iz politike. Vratio se je na velika vrata. Mnogi mu nisu davali šansu na predsjedničkim izborima ali njegova osobnost, koju naziva karakterom, i podijeljenost na desnom političkom spektru rezultirali su pobjedom. Nije to bila neka velika pobjeda, kako je sam rekao, ali dovoljna da ga institucionalizira i omogući mu da kao predsjednik služi hrvatskim građanima. On je to obećao i on se toga, za sada, pridržava. Već nakon nekoliko dana obasipaju ga komplimentima što je uvijek opasno na ovim prostorima. Nadam se da gospodin Zoran Milanović navedeno ima u vidu. Javna sredstva informiranja i portali čekaju sukob između „dva brda“ ali to, što se tiče Predsjednika, neće dočekati. I to je dobro. To je dobitna kombinacija za Lijepu Našu.

Nakon 2000. godine Hrvatsku je zahvatilo pijanstvo. Vlada Ivice Račana povećala je inozemni dug za 100%. Vlada premijera Ive Sanadera je učinila isto pa je inozemni dug prešao razinu od 40 milijardi eura. Došla je kriza 2007. godine koja je, zakonito, zakasnila dvije godine u dolasku u Lijepu Našu - Â 2009. godine. Ivo Sanader je odstupio jer su dobra vremena pijanstva prošla. Vrući krumpir je preuzela Jadranka Kosor koja je gasila požar kako je znala i umjela. Gospodarstvo u tragičnom stanju je preuzeo Zoran Milanović koji je nastavio s vatrogasnim mjerama. Nije bilo strategije, nije bilo dijagnoze što ga je prisililo da radi intuitivno. Trebalo je čudo i ono se dogodilo. Politička kriza na Mediteranu oživila je turističku djelatnost koja je tako postala i ostala do dana današnjeg Â „slamka spasa“. Ipak, bilo kako bilo njegova je vlada uspjela zaustaviti negativne trendove. Gospodin Orešković je započeo s reformama, ali HDZ ruši svoju vladu u Hrvatskom saboru. Premijer postaje Andrej Plenković koji zaustavlja promjene koje su započeli Milanović i Orešković.

Stoga, sasvim je razumljiva izjava predsjednika Zorana Milanovića kad kaže kako neće smetati vladi u njenom radu iako ostaje činjenica da je stanje u hrvatskom gospodarstvu daleko bolje nego što je to bilo u njegovo vrijeme. Kao što sam više puta u javnim nastupima naglašavao bolje stanje u hrvatskom gospodarstvu nam se dogodilo. Andrej Plenković u tome nema nikakvih zasluga.

Predsjednik Zoran Milanović započinje svoj mandat na početku loših vremena. Ovaj put za njega neće biti iznenađenja. Svjestan je stanja u kojem se nalazi Hrvatska. Polazit će od ustavnih ovlasti kao predsjednik svih građana Hrvatske. I to je dobro. Ako se po jutru dan poznaje on to već čini. Iako nikad niste sigurni da li će na ovim političkim i turbulentnim prostorima „lijepo vrijeme“ potrajati predviđam da mu se strančarenje, kokošarenje, neće

dogoditi. Prepustio je inicijativu premijeru Andreju Plenkoviću kako mu ne bi smetao u njegovom radu. Ne komentira ponašanje premijera baš kako je obećao. Što više hvali rad vlade. Tu dolazi do problema jer je gospodinu Plenkoviću potreban sukob s predsjednikom države kako bi prikrrio ili bar umanjio probleme kako u stranci tako i rastuće „nesuglasice“ s koalicijskim partnerima. To je razlog zašto je Premijer ratoborno najavio „tvrdu kohabitaciju“. Predsjednik Milanović nije zagrizao udicu. Ostavio je Premijera da se sam bakće s problemima.

Nije samo Premijer zainteresiran za sukob s predsjednikom Milanovićem. Predsjednik Srbije je također zainteresiran za sukob s Predsjednikom. Tu je ponudu naš Predsjednik javno otklonio. Dobro je uradio jer ne bi bilo u redu da se uključuje u srpske izbore. Neka građani sami odluče kakvu državu žele.

Zoran Milanović će biti pobjednik parlamentarnih izbora pod uvjetom da SDP ne napravi tragične pogreške. Nije nezamislivo da SDP neće prikupiti dovoljno glasova na ljevici i centru da formira vladu. Na desnom spektru glasačko će se tijelo podijeliti između HDZ-a i Škore. Oni neće lako naći zajednički jezik pa nije isključeno da će uslijediti novi parlamentarni izbori. To dovodi predsjednika Zorana Milanovića u poziciju arbitra koji će tako izravno utjecati na budućnost Lijepe Naše. Tu je velika opasnost da mu se ne ponovi „istočni grijeh“ Andreja Plenkovića. Bilo bi dobro za njega osobno, što je manje važno, i Hrvatsku, što je važno, da ostane Predsjednik svih građana Hrvatske. Tako će postati i ostati relevantan čimbenik hrvatske političke scene na dobrobit svih građana Hrvatske. Hrvatska treba upravo takvog Predsjednika. Mandat je započeo državničkim pristupom. Treba samo tako nastaviti i bit će zabilježen kao Predsjednik koji je mijenjao i izmijenio Hrvatsku. To nije uspjelo niti jednom od njegovih predšasnika.